

REGLUGERÐ

um úthlutun bóta vegna atvinnuleysis.

1. gr.

Úthlutun bóta vegna atvinnuleysis skal vera undir stjórn nefnda, sem skipaðar eru 5 mönnum, þrem frá verkalýðsfélagi, verkalýðsfélögum eða félagasambandi, einum af Vinnuveitendasambandi Íslands og einum af Vinnumálasambandi samvinnufélaganna. Sömu aðilar tilnefna jafnmarga varamenn, sem taka sæti í nefndinni í forföllum aðalmanna. Kjörtími nefndarmanna er fjögur ár. Nefndin kys sér formann og ritara. Úthlutunarnefndir skulu halda gjörðabók um störf sín og í hana skulu allar ákvarðanir skráðar. Úthlutunarnefndir ákveða afgreiðslustað og tíma og auglýsa það með þeim hætti, sem tíðkast á hverjum stað.

Rétt er verkalýðsfélögum að gera samkomulag um sameiginlega úthlutun bóta fyrir fleiri félög, og skal þá ein úthlutunarnefnd stjórna úthlutun bóta til bótaþega viðkomandi félaga.

2. gr.

Hlutverk hversrar úthlutunarnefndar er að úthluta bótum vegna atvinnuleysis til félagsmanna þeirra verkalýðsfélaga, sem aðild eiga að nefndinni.

3. gr.

Stjórn atvinnuleysistryggingasjóðs ákveður þóknun nefndarmanna og úrskurðar reikninga um kostnað við nefndarstörf.

Kostnaður greiðist úr sérreikningi félagsins við atvinnuleysistryggingasjóðinn.

4. gr.

Ef ekki næst í nefndinni einróma samkomulag varðandi úrskurði um bótagreiðslur, getur hver einstakur nefndarmaður áfrýjað til stjórnar atvinnuleysistryggingasjóðs og er úrskurður hennar í málinu endanlegur. Sá, er sækir um bætur, getur jafnan áfrýjað úrskurði nefndarinnar til sjóðsstjórnar.

Nefndarmaður, sem áfrýja vill úrskurði, skal innan 14 daga frá uppkvaðningu hans hafa sent stjórn vinnuleysistryggingasjóðs áfrýjun skriflega, en umsækjandi um bætur innan 14 daga frá því honum var kunngerður úrskurðurinn. Skal í áfrýjunarskjali greina ástæður til áfrýjunar, en í því sambandi er nefndarmanni heimilt að vísa til ágreiningsatkvæðis, sem hann hefur ritað á bótaumsókn.

5. gr.

Sá, er sækir um bætur, skal afhenda nefndinni umsókn í tvíriti, ritaða á eyðublað, sem félagsmálaráðuneytið lætur gera. Skylt er umsækjanda að svara öllum spurningum og gefa allar upplýsingar, sem nauðsynlegar eru til þess að unnt sé að úrskurða bætur.

6. gr.

Rétt til bóta samkv. lögum þessum hafa þeir menn 16 ára og eldri, sem:

- a. eru fullgildir félagsmenn í verkalýðsfélögum, sem lög um atvinnuleysistryggingar taka til og hafa 20 félaga eða fleiri. Þó skulu félagsmenn félaga, sem hafa færri félaga en 20, og gert hafa samning við atvinnurekendur um greiðslur til atvinnuleysistryggingasjóðs fyrir gildistöku þessara laga, öðlast rétt til bóta samkvæmt lögum þessum.
- b. hafa á síðustu 12 mánuðum stundað vinnu í a. m. k. 1144 dagvinnustundir, eða 572 dagvinnustundir ef um reglubundna hálfsdagsvinnu er að ræða, hvort tveggja

greitt samkv. kaup-taxta verkalýðsfélags eða kjarasamningi. Bótaþegi, sem fullnægir ákvæðum þessa staflíðs, missir ekki rétt sinn til bóta, þó að hann taki starfi, sem ekki er tryggingaskyld samkv. lögum þessum, og stundi það allt að 24 mánuðum. Bótaréttur glatast heldur ekki, þó að umsækjandi hafi verið veikur um allt að tveggja ára skeið, enda sanni hann veikindi sín með læknisvottorði svo og vinnuhæfni sína, ef hann sækir um atvinnuleysisbætur að loknum veikindunum. Enginn getur þó öðlast bótarétt vegna vinnu við störf, sem ekki eru tryggingaskyld, eða atvinnuleysis, sem stafar af veikindum hans. Skólafólk, sem stundar vinnu að námi loknu, telst hafa fullnægt ákvæði þessa staflíðs, hafi það á síðastliðnum 12 mánuðum stundað vinnu a. m. k. í þrjá mánuði og skólánám í sex mánuði. Sá, sem öðlast bótarétt, samkvæmt grein þessari, heldur honum, þó að hann síðar fullnægi ekki ákvæði þessa staflíðs um vinnustundun vegna skráðs atvinnuleysis á tímabilinu. Elli- og örorkulífeyrisþegar öðlast því aðeins bótarétt, að loknu fyrsta bótatímabili, að þeir sanni með læknisvottorði, að þeir séu þá færir til almennrar vinnu.

- c. Sanna með vottorði vinnumiðlunar, skv. lögum um vinnumiðlun, að þeir hafi á síðastliðnum sex mánuðum verið atvinnulausir a. m. k. 36 virka daga, þar af 9 daga á síðustu 18 dögum, eða í 9 daga virka, ef um algert og samfellt atvinnuleysi er að ræða. Í þessu sambandi teljast ekki með þeir dagar, sem hlutaðeigandi hefur átt í verkfalli eða verkbanni, sbr. 7. gr. a-lið, eða notið atvinnuleysisbóta.

Til þess að öðlast bótarétt verður umsækjandi að láta skrá sig vikulega hjá vinnumiðlun, samkvæmt lögum nr. 52 9. apríl 1956, um vinnumiðlun, að viðlögðum missi bótaréttar til næsta skráningardags. Verði meira en 12 dagar milli skráninga, reiknast að auki 6 daga biðtími. Geti umsækjandi ekki látið skrá sig vegna þess, að hann er í vinnu eða veikur, skal hann láta skrá sig næsta dag, sem hann getur, að viðlögðum missi bóta skv. framansögðu. Óheimilt er að greiða bætur fyrir atvinnuleysistímabil, sem ekki hefur verið skráð hjá vinnumiðlun lögum samkvæmt.

7. gr.

Bætur greiðast ekki þeim, sem:

- taka þátt í verkfalli eða verkbann nær til;
- njóta slysa- eða sjúkradagpeninga samkvæmt lögum um almannatryggingar;
- misst hafa vinnu af ástæðum, sem þeir eiga sjálfir sök á, svo sem drykkju-skaparóreglu;
- sviptir eru frelsi sínu að opinberri tilhlutan;
- ófærir eru til vinnu eða neita vinnu, er þeim býðst að tilhlutan vinnumiðlunar-skrifstofu, samkv. lögum um vinnumiðlun, eða á annan hátt, svo að sannað sé, þó því aðeins að ekki hvíli verkfall eða verkbann á vinnunni og kaupgjald og vinnutími séu í samræmi við taxta eða kjarasamninga hlutaðeigandi verkalýðsfélags, og ekki sé annað vanhæfi á vinnunni. Vanhæfi á vinnu verður aðeins sannað með læknisvottorði, sem kveður á um það, að bótaþegi geti ekki af heilsufarsástæðum stundað þá vinnu, sem hann á kost á, enda sé ekki um að ræða starfsgrein, sem hann stundaði, þegar hann varð atvinnulaus, eða önnur hliðstæð störf. Bótaréttur glatast þó ekki, þó að hafnað sé vinnu í starfsgrein, sem umsækjandi hefur ekki áður stundað, enda fylgi slíkri starfsgrein verulega meiri áreynsla eða vösbúð en þeirri, sem hann áður stundaði. Þegar úthlutunar-nefnd metur bótarétt, ef um er að ræða vinnu í öðru byggðarlagi eða í annarri starfsgrein, ber m. a. að taka tillit heimilisástæðna umsækjanda. Þegar hafnað er vinnu í öðru byggðalagi eða í annarri starfsgrein, sem veldur ekki bótamissi,

samkvæmt ákvæðum þessa stafliðs, getur úthlutunarnefnd fellt niður bótagreiðslur, þegar umsækjandi hefur notið bóta í 4 vikur;

- f. stundar vinnu á eigin þágu, sem hann hefur beinar tekjur af;
- g. á maka, sem á síðustu 12 mánuðum hefur haft og hefur hærri tekjur en sem svarar tvöföldum dagvinnutaxta Verkamannafélagsins Dagsbrúnar í Reykjavík. Regla þessi um hjón gildir einnig um karl og konu, sem búa saman og eru bæði ógift, ef þau hafa átt saman barn, eða konan er þunguð af hans völdum, eða sambúðin hefur varað í samfleytt tvö ár;
- h. dvelja erlendis.

Sá, sem orðið hefur uppvís að því að reyna að afla sér bóta með því að gefa vísitandi rangar upplýsingar um hagi sína, missir bótarétt. Fyrsta brot varðar bótamissi í 2 mánuði, annað brot í 2 ár og þriðja brot fyrir fullt og allt.

Fella skal niður bótagreiðslur, sbr. c-lið þessarar greinar, í 30 daga virka. Missi maður oftart rétt til bóta, samkvæmt þessum staflið, öðlast hann ekki bótarétt að nýju, nema sannað sé með vottorði vinnumiðlunar, að hann hafi stundað vinnu samfellt í 30 daga virka, eftir að hann fyrirgerði bótarétti sínum.

8. gr.

Úthlutunarnefnd getur leitað umsagnar tryggingayfirlæknis Tryggingastofnunar ríkisins um læknisvottorð, sbr. 6. gr. b og 7. gr. e, ef ástæða þykir til.

9. gr.

Sá, sem öðlast bótarétt samkvæmt 6. gr., sbr. 7. gr., á þegar rétt til bóta fyrir þá virka daga umfram 6, sem hann hefur verið atvinnulaus á síðustu 12 dögum virkum. Sé um algert og samfellt atvinnuleysi að ræða í 9 daga virka, á umsækjandi rétt til bóta frá og með 7. atvinnuleysisdegi. Fáir hinn tryggði vinnu, eftir að hann hefur öðlzt rétt til bóta, falla bótagreiðslur niður frá þeim tíma þannig, að við ákvörðun þess dagafjölda, sem greiða skal bætur fyrir, skal draga frá, auk vinnudaganna, einn atvinnuleysisdag fyrir hverja þrjá daga, sem hann hefur vinnu. Nemi launagreiðslur í slíkri vinnu meiru en tvöföldum 2. dagvinnutaxta Dagsbrúnar, skal enn fremur draga frá einn atvinnuleysisdag fyrir tekjur umfram það, sem svarar til 8 klst. vinnu samkv. 2. taxta Dagsbrúnar.

Hafi hinn tryggði samfellt vinnu í 12 daga, eða 18 daga af síðustu 24 dögum, fellur réttur hans til bóta niður, og þarf hann þá að fullnægja skilyrðum skv. 6. gr., sbr. 7. gr., til þess að öðlast bótarétt að nýju.

Heimilt skal að fella niður eða stytta biðtíma þeirra, sem notið hafa sjúkra- eða slysadagpeninga og voru atvinnulausir, þegar þær greiðslur falla niður.

Atvinnuleysisbætur greiðast ekki fyrir sunnudaga og ekki fyrir skemmri tíma en þrjá daga og engum skal greiða slíkar bætur lengur en 156 daga virka á síðustu 12 mánuðum.

10. gr.

Atvinnuleysisbætur skulu vera sem hér segir:

- a. Til kvænts manns eða giftrar konu, sem er aðalfyrirvinna heimilis, kr. 266.00 á dag. Nú eiga bæði hjónin rétt á bótum og greiðast þeim þá, hvoru um sig, bætur samkvæmt b-lið þessarar greinar. Bætur samkvæmt c-lið falla þá niður. Sama rétt til bóta og hjón hafa samkvæmt grein þessari einnig karl eða kona, sem búa saman og eru bæði ógift, ef þau hafa átt saman barn eða konan er þunguð af hans völdum, eða sambúðin hefur varað samfleytt í tvö ár.
- b. Til einstaklinga kr. 230.00 á dag.

c. Til bótaþega kr. 25.00 fyrir hvert barn á framfæri, yngra en 16 ára, þar með talin börn utan heimilis, sem bótaþegi sannanlega greiðir með samkvæmt meðlagsúrskurði eða skilnaðarleyfisbréfi.

Hámark bóta að meðtöldum bótum vegna barna má nema kr. 355.00 á dag. Enginn getur þó fengið hærri dagpeninga en sem svarar 75% af meðaldagstekjum hans á síðustu 12 mánuðum, áður en hann varð atvinnulaus.

Framangreindar bótafjárhæðir eru grunnupphæðir, og greiðast á þær sömu verðlagsbætur og á grunnkaup skv. 2. texta Verkamannafélagsins Dagsbrúnar í Reykjavík.

Atvinnuleysisbætur til þeirra, sem njóta örorkubóta samkv. lögum um almannatryggingar, greiðast aðeins að því marki, sem þær eru hærri en bætur almannatrygginganna. Með bótum almannatrygginga í þessu sambandi teljast barnalífeyrir og makabætur, sem bótaþegi atvinnuleysisbóta kann að fá greiddar.

Nú hefur umsækjandi haft hálfisdagsvinnu, og skulu bætur til hans þá nema $\frac{1}{2}$ bótum, sbr. a—c-liði þessarar greinar.

Eigi má gera fjárnám eða lögtak í bótafé samkv. lögum þessum né halda því til greiðslu opinberra gjalda.

11 gr.

Bætur greiðast úr sérreikningi þess félags, sem bótaþegi telst til.

12. gr.

Nefndin skal gera skrá um þá menn, sem hún úrskurðar bætur. Skal á skrá þessari tilgreina, hverrar tegundar bætur eru og hve háar. Sé ágreiningur um úthlutun, skal þess einnig getið í skránni og tilgreina í hverju ágreiningur sé fólgin. Skrá þessa skal nefndin senda umboðsmanni Tryggingarstofnunar ríkisins ásamt öðru eintaki bótaumsóknar með tilheyrandi fylgiskjölum. Hafi bótaþega áður verið úrskurðaðar atvinnuleysisbætur á sama bótatímabili, skal skránni fylgja úrskurður um framhaldsbætur ásamt framhaldsvottorði vinnumiðlunar.

13. gr.

Úthlutunarnefnd annast sjálf greiðslu bóta, nema hún kjósi að fela Tryggingastofnuninni, eða umboðsmönnum hennar bótagreiðslurnar. Að fenginni úthlutunarskrá, skal Tryggingastofnunin, að lokinni athugun sinni á skránni, sbr. 6.—10. gr. reglugerðar þessarar, láta úthlutunarnefnd í té skrá um bæturnar ásamt nægilegu fé til greiðslu þeirra. Úthlutunarnefnd annast þá greiðslu bótanna til einstakra bótaþega, gegn kvittun þeirra á skrána. Að loknum bótagreiðslum skal úthlutunarnefnd afhenda Tryggingastofnuninni skrána.

14. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 10 000.00 til atvinnuleysis-tryggingasjóðs, og skal fara með þau að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er að fengnum tillögum stjórnar atvinnuleysistryggingasjóðs, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 7. apríl 1956, um atvinnuleysistryggingar, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli. Jafnframt eru úr gildi felldar reglugerðir, sem settar hafa verið fyrir einstakar úthlutunarnefndir.

Félagsmálaráðuneytið, 3. júlí 1969.

Eggert G. Þorsteinsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.